

L'acompanyament de la Coral Emporium ens convida al recolliment i a la tendresa. Sembla com si fóssim millors que quan havíem entrat al temple. Tant debó sempre fós Nadal.

CONCERT DE NADAL

Com a cloenda a les festes nadalenques de l'any 82, tenia lloc, el 7 de gener, el tradicional Concert de Nadal, a càrrec de l'Orquestra de Cambra de Girona, sota la direcció del mestre Lluís Albert, amb la col·laboració de la pianista Rosa-Carme Martínez, i amb la participació de la Coral Emporium, dirigida per la senyora Roser Sureda.

El Concert es presentava amb els suficients alicients com per a que al temple s'enregistrés una notable assistència de públic, un públic que sap apreciar l'art, la música i l'esforç d'un treball seriós i constant, portat a consciència.

L'Orquestra de Cambra de Girona es presentava amb un nou director. En Lluís Albert —per a tots, l'escalenc Lluís Albert— la dirigia per primera vegada. L'escenari no podia ésser altre que L'Escala. A n'en Lluís sempre més li hauria remordit la consciència si no hagués estat així.

Un altre alicient era que el Concert ornava a l'església parroquial, el seu lloc d'origen, on s'hi havia celebrat els quatre primers anys, passant els tres següents a la Sala d'actes del C.E.R.

Per últim, la Coral Emporium es presentava, per primera vegada des de que porta aquest nom, amb la incorporació de veus masculines.

Felicitations, aplaudiments, enhorabones, brollaven espontàniament dels assistents que encara deuen recordar —n'estic segur— aquella nit en la qual, de la mà de la música i el cant, dèiem adéu a les Festes Nadalenques que no podien tenir millor cloenda que la que tingueren.

NOCES D'OR I D'ARGENT

El Centenari, com si s'hagués volgut prendre un descans restà silenciós fins el 10 d'abril, dia en el qual un gran esclat d'alegria i esperança es deixà sentir per tota la població.

Ha nascut una nova festa. Un grup de matrimonis, agermanats, celebren conjuntament el 25 aniversari del seu casament i tres parelles, rialleres i jove-nívoles, els seus 50 anys.

Les portes del temple, de sobte, s'obren de bat a bat. La marxa nupcial ressona triomfant donant nova vida a les parelles que caminen emocionades pel passadís central, entre una munió de fidels que contenen el respir. La gorja engoleix difícilment la saliva. Quants records, quants anys enera, quantes forces esmerçades pels fills! Però el futur ja no sembla tan fosc. Les pregàries durant la missa tampoc no han mancat. El sol, a fora, rellueix per tots costats. Es dia de records. A tots se'ns invita a somriure i a reviure el passat quan ens trobem davant de l'exposició de fotografies de molts matrimonis —generacions enteres d'escalencs— exposades a la Sala Mestral.

Es pot dir que són ben pocs els escalencs que no l'hagin visitada. La seva acceptació ha estat total. Es com si tothom s'hagués tornat a casar una mica més, recordant aquell dia, llunyà per alguns, més proper per altres, però que, tot con-